

آمریکا در همه چیز از بیست سال قبل ضعیف‌تر شده است

رهبر معظم انقلاب اسلامی فرمودند: جمهوری اسلامی می‌تواند به دانشگاه افتخار کند، برای خاطر اینکه دانشگاه امروز با دانشگاه اول انقلاب واقعاً قابل مقایسه نیست.

رهبر معظم انقلاب اسلامی فرمودند: جمهوری اسلامی می‌تواند به دانشگاه افتخار کند، برای خاطر اینکه دانشگاه امروز با دانشگاه اول انقلاب واقعاً قابل مقایسه نیست.

به گزارش خبرگزاری مهر، در بیست و چهارمین روز از ماه مبارک رمضان، جمعی از دانشجویان و نمایندگان تشکل‌های دانشجویی سراسر کشور با حضرت آیت‌الله خامنه‌ای دیدار کردند.

این دیدار با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی و به صورت حضوری در حسینیه امام خمینی (ره) در حال برگزاری و قرار است نمایندگان تشکل‌های دانشجویی به بیان نظرات و دیدگاه‌های خود بپردازند.

گزیده‌ای از بیانات معظم له در این دیدار به شرح زیر است:

کار بزرگی که انقلاب برای دانشگاه کرد عبارت بود از هویت بخشی به دانشگاه به تبع هویت بخشی به ملت ایران.

انقلاب به ملت احساس هویت، آرمان، احساس شخصیت و استقلال داد، افق دید روشن داد؛ این‌ها کارهایی بوده که انقلاب برای ملت ایران انجام داد. طبیعتاً وقتی که در ملت یک حرکت ملی هویت‌ساز و آرمان‌ساز ملی انجام می‌گیرد آنکه بیشترین بهره را می‌برد جوان دانشگاهی و جوان دانشجو است؛ جوان دانشجو با احساساتی که دارد با آگاهی‌هایی که دارد، با طهارت و پاکیزگی که دارد. دانشگاه احساس هویت کرد و این احساس هویت منتهی شد به اینکه دانشگاه و دانشجو جماعت در مقابل قدرت‌های غربی احساس ضعف و احساس حقارت نکنند؛ درست نقطه مقابل آن چیزی که قبل از انقلاب بود.

جمهوری اسلامی می‌تواند به دانشگاه افتخار کند، برای خاطر اینکه دانشگاه امروز با دانشگاه اول انقلاب واقعاً قابل مقایسه نیست. بله، آن روز پرشورتر و این‌ها و حرکت‌های پرشوری انجام می‌گرفت. خوب اول انقلاب بود. اما دانشگاه امروز کشور ما با دانشگاهی که در اول انقلاب ما داشتیم، واقعاً قابل مقایسه نیست. از لحاظ تعداد دانشجو، آن روز همه دانشگاه کشور تعداد دانشجویانشان صد و پنجاه هزار بود، حدود صد و پنجاه هزار نفر بودند. امروز تعداد دانشجو در دانشگاه میلیونی است.

از این جهت کمیّت واقعاً قابل مقایسه نیست، دانشگاه‌های دولتی و غیردولتی. ثانیاً از لحاظ استاد، آن روز آن گزارشی که آن روز به ما می‌دادند، همه اساتید دانشگاه‌های تهران اول انقلاب حدود پنج هزار نفر بود. امروز ده‌ها هزار استاد داریم که در این این‌ها اساتید برجسته‌ای وجود دارند. اساتید نخبه برجسته‌ای وجود دارند. یعنی واقعاً افتخارآمیز است تعداد استاد مثل تعداد دانشجو.

بعد پیشرفت علمی چشمگیر. آن روز ما از لحاظ کار علمی واقعاً هیچ چیز افتخارآمیزی در دانشگاه نداشتیم. حالا یک وقت یک جوان نخبه‌ای مثلاً یک فکری، یک کار گوشه‌ای انجام داده بود، ممکن است که حالا ما خبر نداشته باشیم. اما دانشگاه به عنوان یک کل، به عنوان یک مجموعه هیچ حرکت علمی چشمگیر و قابل‌اعتنایی نداشت. امروز به فضل الهی، به توفیق الهی کارهای علمی چشمگیر و بزرگی در دانشگاه انجام گرفته و دارد باز هم انجام می‌گیرد.

مجموع این مطالبی که گفتید، خوب حرف‌های دل است این‌ها، انسان دوست می‌دارد بشنود این حرف‌ها را، حرف‌های دلی است. منتها خیلی از این سؤالات پاسخ‌های قانع‌کننده دارد، خیلی از این انتقادات پاسخ‌های حل‌کننده مشکل دارد. این جور نیست که واقعاً این اشکالی که شما حالا به ذهنتان رسیده یا خودتان یا مجموعه‌تان اینجا بیان کردید، این واقعاً یک بن‌بست باشد. نه. خیلی از این‌ها پاسخ دارد. البته خوب در صحبت‌های شما پیشنهادهایی هم بود که ممکن است بعضی از آن پیشنهادهای واقعاً عملی و امکان‌پذیر باشد. لکن عمده اشکال و انتقاد بود. درباره خیلی از اشکال و انتقادات، نمی‌گویم همه آن‌ها، مشکل ما این است که شماها با مسئولین مربوطه گفت و شنود ندارید. این باید حل بشود.

خب، صحبت حالا نیست، صحبت چهل سال پیش است، من هر هفته می‌رفتم دانشگاه تهران، هر هفته یک روز بدون استثنا و دانشجویها جمع می‌شدند، سؤالاتشان را مطرح می‌کردند، من جواب می‌دادم. خیلی از گره‌ها باز می‌شد، خیلی از عقده‌ها

حل می شد و یک جاهایی هم بود که اشکال پاسخ نداشت، ما می فهمیدیم که بایستی برویم یک کاری بکنیم مثلاً. این را یک جوری باید درست کرد. من خب سفارش کردم به مسئولین. هم وزرا باید بیایند با شماها صحبت کنند، هم مسئولین دستگاه های مختلف، خیلی از این حرف ها قابل توضیح است. بله، یک جاهایی هم ممکن است قابل توجیه نباشد. خب او می فهمد، طرف مقابل می فهمد که باید بروید یک کاری بکنید، اقدامی بکنید.

امروز جهان در آستانه یک نظم جدید است. یک نظم بین المللی جدید در پیش است برای دنیا. در مقابل نظم دوقطبی ای که بیست و چند سال پیش بود، آمریکا و شوروی، غرب و شرق، و در مقابل نظم تک قطبی ای که بوش پدر بیست و چند سال پیش اعلام کرد بعد از خراب شدن دیوار برلین و از بین رفتن دستگاه مارکسیستی دنیا و حکومت های سوسیالیستی، بوش گفت امروز دنیا دنیای نظم نوین جهانی، نظم تک قطبی آمریکاست. یعنی آمریکا در رأس دنیا قرار دارد. البته اشتباه می کرد.

بعد فهمیده بود که روز به روز آمریکا از همان بیست سال قبل، بیست و چند سال قبل روز به روز ضعیف تر شده. روز به روز ضعیف تر شده. هم در درون خودش، در سیاست های داخلی اش، هم در سیاست های خارجی اش، هم در اقتصادش، هم در امنیتش در همه چیزها آمریکا از بیست سال پیش تا امروز ضعیف تر شده است.

حالا صحبت مجلس شد و اعتراض به مجلس و درخواست از من که عنوان انقلابیگری را پس بگیرم از این مجلس. خب خیلی نماینده های این مجلس همین جوان های دیروز در جایگاه شمایند. یعنی خیلی از آن ها جوان هایی هستند که چند سال قبل از این مثل شما می آمدند می ایستادند انتقاد می کردند، حرف می زدند، اشکال می کردند. انقلابی اند. این جور نیست که انقلابی نباشند. البته من یکایک را که نمی شناسم. مجموعه را می بینم روی مجموعه قضاوت می کنم. مجموعه بد نیست، خوب است، هم در دولت، هم در مجلس و در بعضی از بخش های دیگر، مجموعه خوب است. حالا ممکن است یک اشکالاتی بر بعضی از آن ها وارد باشد.